

Reactie SLC op Initiatiefwet Voltooid Leven D66

Geachte mevrouw Dijkstra,

Stichting LevensEindeCounseling (SLC) wil graag haar visie op de maatschappelijke discussie over 'voltooid leven' met u delen.

Na de Kamerbrief van Minister Schippers over stervenshulp (hulp bij zelfdoding) bij voltooid leven, is er nu ook uw initiatiefwet namens D66 over hetzelfde thema: 'Wet toetsing levenseindebegeleiding van ouderen op verzoek.'

Op de aan de initiatiefwet gekoppelde website is te lezen voor wie de wet bedoeld is: "(H)et (gaat) om mensen van 75 jaar en ouder. 'Uiteraard is iedere leeftijdsgrens willekeurig, maar we gaan er vanuit dat ouderen door de ervaring van het lange leven dat achter hen ligt, in staat zijn om te bepalen of het leven voor hen nog levenswaardig is,' aldus Dijkstra." Net als bij de Kamerbrief wordt de lezer volgens de SLC direct op het verkeerde been gezet: 'we gaan er vanuit dat ouderen (...) in staat zijn om te bepalen (...)'. Niet dus, want ook hier is het *een ander* die gaat bepalen; niet de Schippers-stervenshulpverlener maar een BIG-geregistreeerde, daartoe speciaal opgeleide gezondheidsdeskundige levenseindebegeleider.

De onafhankelijkheid die met autonomie samengaat, speelt geen rol in het voorstel van D66 en ook niet in de Kamerbrief van het kabinet. Wat de oudere hier wil, is en blijft ondergeschikt aan wat de 'deskundige' wil. Iemand dient te vragen of het eigen leven humaan beëindigd mag worden en moet daarna afwachten hoe een buitenstaander over die vraag oordeelt. In zekere zin krijg je iemand *opgedrongen* die voor *jou* gaat bepalen. En welke weg gaat de burger indien het verzoek *niet* gehonoreerd wordt terwijl de wens blijft? Er is volgens de SLC dan ook geen vertrouwen in de burger die zelf recht wil spreken en kan oordelen over het eigen leven. En het verwondert de SLC dan ook dat gesteld wordt, notabene in contrast met de euthanasiewet, "dat zelfbeschikking leidend wordt."

De *kern* in het voltooid leven-debat is volgens de SLC zeggenschap hebben en behouden over het eigen sterven. En die kern is niet gebonden aan leeftijd, en die is niet anders dan bij de andere levenseindevragen die gaan over het *behoud van eigen regie*. De diversiteit aan onderliggende motieven laat zich dan ook niet vatten in goedbedoelde terminologie.

Daarnaast gaat het in de discussie primair om een eigen besluit aangaande een niet-medische maar juist *existentiële kwestie* onder eigen verantwoordelijkheid. Met andere woorden: het is voor alles een privézaak die (eventueel) met de eigen omgeving wordt doorgesproken. Niet met de overheid of diens afgevaardigden.

Veel liever ziet de SLC (nog steeds) een traject waarin de cliënt de eigen regie neemt en zelf de stappen kan zetten om een *zelfeuthanasie* vorm te geven – tot en met het gebruik van een (legaal verkrijgbaar) levenseindemiddel. De SLC ziet ook liever dat vragen over een zelfgekozen levenseinde besproken worden met een *zelfgekozen* levenseindebegeleider/-counselor. Die levenseindecounselor biedt begeleiding in het proces van *zorgvuldige besluitvorming* rondom het *eigen* levenseinde – hoe dat besluit uitvalt, richting leven of richting dood, is aan de cliënt. Alleen op deze manier hebben wij vertrouwen in werkelijke autonomie voor de cliënt. En zo wordt tevens het recht op privacy onverminderd geëerbiedigd: immers, ook het sterven behoort tot het *eigen* leven.

Volgens de SLC ligt bij het organiseren van niet-strafbare verkrijgbaarheid van (reeds bestaande) humane levenseindemiddelen de grootste uitdaging. Immers, iedere maatschappelijke discussie die, ieder politiek debat dat het zelfgekozen levenseinde betreft, zal anders tegen die kwestie blijven aanstoten.

De SLC keert zich tegen dit D66-initiatief vanwege de reden dat er sprake is van betutteling, van bevoogding, van *van staatswege humaan mogen sterven*, voor een (willekeurig) geselecteerde bevolkingsgroep. Met controle tot aan het sterfbed.

Geen *Pil van Drion* in het nachtkastje - voor ooit. En dat is nu juist wat mensen wél verlangen: voor zichzelf de zekerheid creëren dat, in de situatie dat het eigen sterven gewenst is en actueel wordt, zij niet in een afhankelijke positie terecht komen.

Mocht u meer willen weten over de stichting en de werkwijze van de samenwerkende levenseindecounselors, dan kunt u de SLC-website bezoeken.

Vriendelijke groet,
namens Stichting LevenseindeCounseling,

Frank Vandendries

info@levenseindecounseling.com

www.levenseindecounseling.com

9 februari 2017